

Назив дела: Аги и Ема

Име и презиме писца: Игор Коларов

Наслов рада: Аги и Ема, необични пријатељи

Аги има у животу нешто што многа деца на свету немају: лепу кућу, тату и маму који нису разведени, или болесни, или незапослени. Напротив, обоје имају одличне, добро плаћене послове, па могу Агију да омогуће да купи шта жели – сладолед, или играчке на даљинско управљање.

Кад се овако поставе ствари, изгледа да је са Агијем баш све у реду, али ту је невоља. Аги, с друге стране, нема оно што многа деца имају: другаре за игру, брата или сестру или родитеље који имају времена да буду са њим, да мисле на њега, а не само на себе. Да не раде прековремено, да не излазе стално напоље, или, барем, да се не селе толико често! Ми Агија упознајемо у тренутку када се преселио шеснаести пут! Већ му је постало свеједно где је, навикао је да му се деца ругају и да вичу за њим да је глуперда. Навикао је да сам себи буде друштво, чак и када му дође ујак. Ујак је посебна прича – много воли Агија, али то показује на чудан начин – каже му како је порастао, а онда захрче на софи.

Међутим, у овом новом граду који је Агију изгледао исти као и сви остали, налазило се нешто посебно. Преко пута његове сасвим обичне куће налазила се једна стара, оронула кућа у којој је живела једна стара, оронула госпођа. Барем је тако у почетку изгледало. Та госпођа се звала Ема и била је све само не стара и оронула. Врло брзо су њих двоје постали пријатељи. Упознали су се тако што га је Ема упитала колико је сати, а Аги је на то сасвим опуштено одговорио како не зна, јер је са Месеца, где је све другачије. Ту су обоје схватили да су сродне душе и да њихове године нису никаква препрека за једно ново, непоновљиво и јединствено пријатељство.

Заједно су били срећни и животи су им били испуњени радошћу. Волели су да раде чудне ствари, као што је одлазак у музеј да би се тамо гледали људи, а не експонати. Чак се и Ема обукла као витез и поставила се тамо као један од најстаријих експоната! Играли су невидљиви шах и победио је неко трећи. Ема је у души била право дете и хтела је увек нешто ново. Склапала је бродове, па је набавила кокошку, обожавала је сладолед и све је то делила са Агијем. Када се Аги поново одселио, Ема је пошла за њим и купила стару, оронулу кућу преко пута његове.

Захваљујући Еми, Аги је коначно добио срећно детињство и нешто што свако дете треба да има, а то је нераздвајни друг.

Име и презиме: Филип Ђукић, **Разред:** 4/1

Основна школа: ОШ „Исидора Секулић“

Наставник: Весна Јовчић

Број телефона: 065 227 21 93, **Мејл адреса:** magicbrster@gmail.com